

Bilag.

I.

Det forenede danske Livsforsikrings-
Aktieselskab Hafnia i København.

København K., 10. April 1912.

Til
det af Landstinget nedsatte Udvalg til Behandling af Livsforsikrings-
lovforslaget.

Paa den os ved Udvalgets meget ærede Skrivelse af 27. f. M. givne Anledning skulle vi tillade os at fremføre de følgende Bemærkninger med Hensyn til det af Regeringen forelagte Lovforslag om Livsforsikringsvirksomhed, idet vi, da Forslagets § 17 delvis maa blive afhængig af, hvorledes § 19 affattes, behandle disse to Paragraffer i omvendt Orden.

ad § 19. Det hedder i Motiverne til dette Forslag, at Koncipisterne af den nu-gældende Lov ved Affattelsen af dens tilsvarende Paragraf (§ 19) meget vel indsaa, at den deri foreslaaede Regel for Amortisation af Erhvervelsesomkostninger ikke var ideel, men at man forventede, at den vilde sætte en naturlig Grænse for den Tendens til Forøgelse af Anskaffelsesomkostningerne, som allerede den Gang gjorde sig gældende. Dette kan ikke læses anderledes, end at man fandt denne formentlig begrænsende Egenskab af saa overvejende Betydning, at man burde fastholde den, selv om det kun kunde ske ved, at man gav Afkald paa de Ønsker, man kunde nære i Retning af at faa Amortisationsregelen gjort rationel. Naar det dernæst hedder, at den paagældende Forventning — om en Begrænsning af Anskaffelsesomkostningerne — ikke er gaaet i Opfyldelse, skulde man tro, at Fortsættelsen maatte udmunde i Betragtninger og Forslag, som tog Sigte paa at forbedre Paragraffens Egenskaber netop i den nævnte begrænsende Retning, og overraskes derfor i ikke ringe Grad ved at erfare, at dette saa langt fra er Tilfældet, at man tværtimod har foreslaaet en Regel, som ganske vist er meget mere rationel end den gamle, men samtidig indeholder en ligefrem Opfordring til at bringe de i Forvejen urimeligt opdrevne Anskaffelsesomkostninger endnu meget højere til Vejs.

Efter den nu gældende Regel ere Selskaberne berettigede til at benytte indtil $1\frac{1}{2}$ % af de for egen Regning erhvervede Forsikringsbeløb til Dækning af Forsikringsfond imod, at det paagældende Aktiv amortiseres i Løbet af seks Aar med en Sjattedel aarlig. Hvad der er benyttet udover de $1\frac{1}{2}$ %, kan optages som Aktiv for Aktie- eller Garantikapital og skal afskrives paa samme Maade som det for Forsikringsfonden optagne Aktiv.

Vil man nu vide, hvorledes denne Regel har virket, d. v. s., om den har været hemmende for Selskabernes Virksomhed og Udvikling, om den har hindret dem i at udøve et i Forhold til deres Alder og Størrelse passende Arbejde, som var egnet til at øge og styrke Befolkningens Tillid til Livsforsikringsvirksomheden, behøver man kun at læse videre i Motiverne. Det hedder nemlig deri, at naar man nu er gaaet til at foreslaa den for Selskaberne meget lempeligere Regel for Afskrivning af Anskaffelsesomkostningerne, som den nye § 19 angiver, saa er det, fordi *den stærkt forcerede Produktion af nye Forsikringer* — som altsaa den nuværende Lov er Skyld i, og som har bragt Anskaffelsesomkostningerne til at stige — *ogsaa bevirker en større Afgang*, hvorfor de nævnte Omkostninger tynde saa stærkt paa den tilbageblivende Bestand, at det særlig for yngre Selskaber er næsten umuligt at opfylde Fordringerne i Lovens § 19.